

Проповед 251

Светлина

Прочит: Йоан 1, 1 - 10

Скъпи братя и сестри,

Темата на това богослужение е светлината. Какво е за вас светлината? За светлината е говорено много. Говорено е за нейното значение и какво допринася за живота на човека, правени са хиляди изследвания. Всеки от нас може да разкаже какво означава за него лично светлината. Убеден съм, че много ще бъдат хората, които ще кажат колко много означава светлината за тях. Светлината е велико нещо. Без светлина, този свят не би могъл да съществува. Затова и в определени периоди на човечеството слънцето е било почитано като бог - просто то е източникът на светлина, който ние виждаме. Животът на тази земя не би бил възможен без светлина. Една филипинска история ни говори за светлината. Един цар имал двама сина. Когато остарял, поискал да определи кой от синовете му ще му стане наследник на трона. Той дал на всеки един от тях по пет сребърника и им казал: Идете и напълнете тази зала с каквото можете. С парите, които ви давам, се снабдете с това, което ви е необходимо, за да напълните залата. Не след дълго време се върнал големият син и с големи усилия запълнил залата със слама - сламата била евтина и запълвала лесно обеми, и затова той избрал нея. След големия брат дошъл малкият. Той освободил залата от сламата и поставил една свещ в средата на голямата зала. Не след дълго разгорялата се свещ напълнила цялата зала със светлина. Тогава царят казал: ти ще бъдеш мой наследник, защото ти не напълни залата с безполезна слама, а с това, от което хората се нуждаят - със светлина. Тази история ни казва истината, че ние можем да запълваме живота си със светлина или с безполезна неща, можем да работим за да разпръскваме светлина или да пропиляваме живота си с неща, които не са нужни на никого. Идването на Исус Христос на тази земя е свързано с преобразяването на безполезна ни като слама живот с живот във светлината.

1. Мит. За много хора, идването на Исус Христос е просто една хубава легенда или приказка, нищо повече от приказка за малките деца по време на Рождество. За много хора историята за идването на Спасителя в човешки образ на тази земя е просто история със същата стойност като историята за добрия дядо Коледа. За много хора Рождественото време, Коледа, е прекрасно време - хората от едно семейство се събират заедно, празнуват заедно, спомнят си хубавите моменти - време за размисъл и спомени. Рождество е времето, в което ние си спомняме за красотата на зимата, украсените дръвчета, празничните трапези. За много хора Рождество е просто мит, легенда, прекрасен спомен, романтично прекарано време,

2. Факт. Рождество е обаче много повече от това. Много хора не го разбират и празнуват Рождество след Рождество без да вникнат в същността на празника. Йоан ни казва в своето евангелие (1, 14): **"И Словото стана плът и живя между нас; и видяхме славата Му, слава като на Единородния от Отца, пълно с благодат и истина."** Словото стана плът. Рождество е празник, на който всички Божии обещания стават факт. Това не е мит, легенда, хубаво време, романтични спомени. Рождество е факт. Словото стана плът. На Рождество Бог става човек, за да промени хората. Бог идва, за да спасява. Запомнете, Рождество е факт. Ние празнуваме факт, не предположения или легенди, а факта, че Бог изпълнява своите обещания и спасява

човечеството. Той става човек. На Рождество ние можем да осъзнаем, че вярата ни е факт, не предположение, не се базира на чувства и духовни преживявания, които никога не може да докаже, а на факти. Бог стана човек.

3. Светлина. На Рождество ние празнуваме празника на светлината. На този празник си спомняме, че Бог променя мрачната история на човечеството: **"Истинската Светлина, която осветява всеки човек, идваше на света."** На земята, на измъчената земя, няма да има вече мрак. И няма да го има само по една причина - поради факта, че идва светлината. Когато светлината идва, както в нашата история със запалената свещ в голямата зала, тъмнината бяга. Мракът изчезва, когато светлината дойде. Това е естественото предназначение на светлината - да гони мрака. Когато светлината идва, мракът отстъпва. Преди Христовото идване на този свят човекът нямаше надежда. След раждането на Христос, на хоризонта на човечеството изгря надеждата. Идването на Христос беше най-естественото нещо. Бог не иска нито един човек да бъде загубен, но Спасението не става автоматично. Бог дава възможност за избор: **"Той беше в света; и светът чрез Него стана; но светът не Го позна."** Бог идва в този свят, пръска своята светлина и този, който иска да Го приеме, който отвори сърцето си за Него, може да бъде спасен. Бог праща светлината си. Тя е във света, както го казва стихът по горе, но без човек да е отворен, за да я види и приеме, нищо няма да се получи. Много хора живеят като къртици, като игнорират светлината. Живеят под земята, покрити в мрак, и не престават да правят своите тунели. Когато, по някаква причина, светлина проникне под земята, те бързо закриват отвора, за да не проникне при тях. Интересно е, че точно тези хора, които не желаят да виждат светлината, най-много се оплакват от действието на мрака. Бог се роди на тази земя, за да не живее нито един човек в мрак. Нито един! Изборът е наш. Бог ни е дал възможността да изберем светлината. Ако ние я изберем, имаме шанса да живеем вечно.

4. Живот в светлината. **"А на онези, които Го приеха, даде право да станат Божи деца, т. е. на тези, които вярват в Неговото име; които се родиха не от кръв, нито от плътско пожелание, нито от мъжко пожелание, но от Бога."** Всеки, който отвори сърцето си за чудото на Рождество, всеки, който е готов да разбере и приеме това, което Бог е направил, получава невероятен шанс - да стане Божие дете, да стане истинско дете на Бога. Бог ни дава шанс да бъдем осиновени. Вярвайки в Бога, ние ставаме част от светлината. Бог променя всеки един от нас и ни превръща от хора, които живеят живота си безполезно, само за своя собствена полза, от хора, които живеят в тъмнината, в хора, които живеят чрез светлина за светлината и пръскат светлина. На Рождество всеки човек, цялото човечество, получава шанса да стане част от светлината и да живее в светлината. Това е шанс, който никога човек не бива да пропуска.

5. Да светим. Когато Бог ни призове да влезем в светлината, Той ни кани не само да излезем от мрака и да влезем в светлината, но и да светим с Неговата светлина. Да светим сред един свят, който живее сред мрака, не само защото така иска, но и защото много от хората в този свят не знаят, че има светлина. Затова ние сме призвани да светим. Бог ни казва, идете и светете в този свят с Моята светлина. Всеки един, който е разбрал и оценява това, което Бог е направил за него, всеки, който осъзнава какво означава да избегнеш тъмнината, да се освободиш от робството на мрака, няма да иска никога да се върне там, където е бил, ще иска да живее в светлината, но ще иска и да покаже светлината на хората около себе си. И ако сме хора, които светят с истинската светлина, тази, която сме получили от Бога, тогава ще водим хората до Бога. Бъдете светлина. Исус се роди, за да ни спаси, нека да светим в този свят на безпътница с Неговата светлина, за да не бъде Рождество само мит или легенда, а една жива история. Амин.